

Bài 2

XIN NGÀI THANH TẮY HỒN CON

Chuyện kể rằng, có một cậu bé rất yêu thiên nhiên, thường đi dạo trong rừng sau giờ học. Một hôm, cậu tìm thấy một chiếc lá xanh biếc bị nhuộm đen bởi dầu máy rò rỉ từ một ống dẫn gần đó. Cậu cố gắng rửa chiếc lá bằng nước suối, nhưng dầu vẫn bám chặt. Cậu chạy về nhà, lấy xà phòng, dùng bàn chải, nhưng chiếc lá vẫn không trở lại màu xanh ban đầu.

Cha cậu nhìn thấy, liền nói: "Con không thể làm sạch chiếc lá bằng sức của mình. Nhưng thiên nhiên có cách riêng. Hãy để nó trong nước suối mỗi ngày, dưới ánh mặt trời. Nếu lá còn sống, nó sẽ tự tái tạo."

Và qua vài ngày, chiếc lá bắt đầu chuyển màu, những vết đen mờ dần, và màu xanh trở lại. Cậu bé hỏi: "Cha ơi, làm sao mà sạch được thế?" Cha mỉm cười: "Vì nó không chỉ được rửa bên ngoài, mà được nuôi dưỡng từ bên trong." Con ơi, chiếc lá nhuộm đen ấy dạy cho con biết rằng có những vết bẩn mà không thể tự mình tẩy xóa. Chỉ khi đặt mình trong "dòng suối ân sủng" của Chúa, dưới ánh sáng của Thánh Thần, tâm hồn mới được đổi mới từ bên trong.

Cũng như khối gỗ mục mà người thợ mộc không vứt đi, Thiên Chúa không loại bỏ chúng ta vì những vết nứt. Ngài rửa sạch, gọt giũa, nung nấu, và biến đổi. Nhưng điều kiện duy nhất là: chúng ta để Ngài làm. Chuyện kể rằng: Ở một làng quê nhỏ, có một người thợ gỗ già sống cô độc bên một chiếc giếng cổ. Mỗi ngày, ông đều xuống giếng múc nước rửa tay trước khi bắt đầu công việc. Khi được hỏi vì sao lại làm vậy, ông nói: "Tay tôi không chỉ bẩn vì bụi gỗ, mà còn vì những ý nghĩ không trong sáng. Nước giếng này giúp tôi nhớ rằng: mỗi ngày cần được thanh tẩy, không chỉ bên ngoài mà cả bên trong." Một ngày, giếng bị cạn. Ông già quỳ xuống, không phải vì hết nước, mà vì ông nhận ra: "Tôi đã quen dựa vào nước lũ bên ngoài mà quên cầu xin nước từ Trời." Từ hôm đó, ông bắt đầu mỗi ngày bằng lời cầu nguyện: "Xin Ngài thanh tẩy hồn con."

Những mẫu chuyện ấy gợi nhớ hình ảnh Chúa Giêsu chịu phép rửa ở sông Giođan được Thánh Matthêu tường thuật trong **Tin Mừng**:

"Khi ấy, Chúa Giêsu bỏ xứ Galilêa mà đến với Gioan ở sông Giođan, để ông làm phép rửa cho. Nhưng Gioan can Người rằng: "Chính tôi phải được Ngài rửa, thế mà Ngài lại đến với tôi sao?" Chúa Giêsu liền đáp lại: "Không sao, vì chúng ta cần chu toàn bổn phận như thế". Và bấy giờ ông Gioan chiều ý Người. **Chúa Giêsu chịu phép rửa, rồi bước lên khỏi nước. Ngay đây các tầng trời mở ra, và Người thấy Thánh Thần Chúa ngự xuống như một bồ câu và đậu trên Người.** Và ngay lúc ấy, có tiếng từ trời phán: "Này là Con yêu dấu của Ta, Con đẹp lòng Ta".

Đó là lời Chúa. (Mt 3, 13-17)

“Trên bờ sông Giođan, một khoảnh khắc tĩnh lặng đã trở thành tiếng nói của trời cao. Đức Giêsu cúi mình nhận phép rửa. Khi Ngài lên khỏi nước, các tầng trời mở ra, Thánh Thần ngự xuống, và từ trời, tiếng Cha vang lên: “Đây là Con yêu dấu của Ta.” Đây không chỉ là một biến cố trong đời Đức Giêsu, mà là một lời mời gọi cho mỗi người chúng ta: bước vào dòng nước ân sủng, để bước vào Hành trình thanh tẩy, được đổi mới, và được sai đi. Trong khoảnh khắc ấy, nước không chỉ rửa sạch, mà còn **mở ra một màu nhiệm: sự hiện diện của Ba Ngôi, sự khiêm nhường của Đấng Cứu Thế, và lời mời gọi sám hối cho nhân loại.**”

I- NIỀM XÁC TÍN NƠI MÀU NHIỆM BA NGÔI THIÊN CHÚA

"Xin Ngài thanh tẩy hồn con". Quả vậy. Có những vết nhơ không thể rửa bằng nước thường. Có những vết thương không thể chữa lành bằng thuốc men. Có những nỗi đau, những lầm lỗi, những khô cằn trong tâm hồn mà chỉ có ân sủng mới có thể chạm tới. Chính **ân sủng của Thánh Thần Thiên Chúa** mới có thể thanh tẩy tận sâu tâm hồn con người. Không phải chỉ là nước rửa bên ngoài, mà là một cuộc biến đổi nội tâm, một cuộc “rửa bằng lửa và Thánh Thần” như Gioan Tẩy Giả đã tiên báo (x. Mt 3,11). Ân sủng ấy không chỉ rửa sạch tội lỗi, mà còn **thay đổi bản chất tâm hồn**, làm cho ta trở nên con cái Thiên Chúa, được tham dự vào sự sống Ba Ngôi. Thánh Phaolô viết: *"Người đã cứu chúng ta nhờ phép rửa tái sinh và đổi mới do Thánh Thần."* (Tt 3,5).

Khi Đức Giêsu bước xuống dòng sông Giođan, Người không chỉ nhận phép rửa bằng nước, mà còn được xức dầu bởi Thánh Thần. Chính Thánh Thần đã làm cho dòng nước ấy trở thành nguồn sống mới. Chính Thánh Thần đã mở trời, soi sáng, và xác nhận: *"Đây là Con yêu dấu của Ta."*

Trong khoảnh khắc Chúa Giêsu chịu phép rửa, **Ba Ngôi Thiên Chúa hiện diện cách rõ ràng:** *Chúa Cha phán dạy, Chúa Con cúi mình xuống dòng nước, và Chúa Thánh Thần ngự xuống như chim bồ câu.*

Bài Đọc II xác nhận: “Thiên Chúa đã dùng Thánh Thần mà xức dầu tấn phong cho Người.” Đây là sự kiện khai mở sứ vụ công khai của Đức Kitô, được Thánh Thần dẫn dắt.

Trong những ngày ấy, Phêrô mở miệng nói rằng: “Quả thật, tôi nghiệm biết rằng Thiên Chúa không thiên tư tây vị, nhưng ở bất cứ xứ nào, ai kính sợ Người và thực hành sự công chính, đều được Người đón nhận. Thiên Chúa đã sai Lời Người đến cùng con cái Israel, loan tin bình an, nhờ Chúa Giêsu Kitô là Chúa muôn loài. Như anh em biết, điều đã xảy ra trong toàn cõi Giuđa, khởi đầu từ Galilêa, sau khi Gioan đã rao giảng phép rửa: ấy là Chúa Giêsu thành Nadarét. **Thiên Chúa đã dùng Thánh Thần và quyền năng mà xức dầu tấn phong cho Người.** Người đi qua mọi nơi, ban bố ơn lành và chữa mọi người bị quỷ ám, bởi vì Thiên Chúa ở với Người”. (Cv 10,34-38)

Khi xin Chúa thanh tẩy hồn con, ta không chỉ xin được sạch tội, mà còn xin được bước vào sự sống mới trong Ba Ngôi Thiên Chúa. Niềm xác tín này là nền tảng cho đời sống Kitô hữu: được yêu thương, được tuyển chọn, được sai đi.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho con biết cúi mình xuống, để được nâng lên. Xin cho con biết để Ngài rửa sạch, để con được tái sinh. Xin cho con biết tin, để con được sống

Lạy Cha, xin mở trời trên tâm hồn con. Lạy Con, xin bước xuống dòng đời con. Lạy Thánh Thần, xin ngự đến như làn gió nhẹ, như chim bồ câu, như hơi thở của sự sống. Trong khoảnh khắc Chúa Giêsu chịu phép rửa, Ba Ngôi Thiên Chúa hiện diện cách rõ ràng: Chúa Cha phán dạy, Chúa Con cúi mình xuống dòng nước, và Chúa Thánh Thần ngự xuống như chim bồ câu.

II- LÒNG KHIÊM NHƯỜNG VÂNG PHỤC

“Bấy giờ, Đức Giêsu từ miền Galilê đến sông Giođan, gặp ông Gioan để xin ông làm phép rửa cho mình. Nhưng ông Gioan tìm cách ngăn cản, và nói: ‘Chính tôi mới cần được Ngài làm phép rửa, thế mà Ngài lại đến với tôi!’ Đức Giêsu trả lời: ‘Bây giờ cứ làm đi, vì chúng ta nên làm như thế để giữ trọn đức công chính.’” (Mt 3,13–15)

Chúa Giêsu, Đấng vô tội, lại đứng chung hàng ngũ với tội nhân để xin Gioan làm phép rửa. Ngài không cần được rửa, nhưng Ngài muốn “*nên giống chúng ta trong mọi sự, ngoại trừ tội lỗi.*” Một hành động khiêm nhường đến tận cùng.

Đây là biểu hiện tuyệt vời của lòng khiêm nhường và sự vâng phục thánh ý Chúa Cha. Đức Giêsu, Đấng vô tội, đã cúi mình nhận phép rửa như một người tội lỗi.

Đây là một khoảnh khắc đầy nghịch lý và mạc khải: Đấng Thánh lại xin được rửa như một tội nhân. Chính trong sự cúi mình ấy, trời mở ra, Thánh Thần ngự xuống, và tiếng Chúa Cha vang lên. Một khoảnh khắc hiển linh, một lời mời gọi bước vào hành trình sống đức tin: với niềm xác tín, lòng khiêm nhường, và tâm hồn sám hối

Trong **Bài Đọc I**, ngôn sứ Isaya tiên báo về Người Tôi Trung được Thiên Chúa tuyển chọn, làm sáng tỏ vai trò của Đức Giêsu trong chương trình cứu độ, mô tả Người Tôi Trung “không la hét, không to tiếng... không bẻ gãy cây lau bị giập.” *Một hình ảnh đầy khiêm nhu và dịu dàng:*

- [1] *Đây là người tôi trung Ta nâng đỡ,
là người Ta tuyển chọn và mến mộ hết lòng,
Ta cho thần khí Ta ngự trong hồn nó,
Trước muôn dân, nó sẽ làm cho sáng tỏ công lý.*
- [2] *Nó sẽ không kêu to, không la ầm ỹ
không để ai nghe tiếng giữa thành thị phố phường.*
- [3] *Cây lau bị giập, nó không nở thây ngoài đường cho gãy,
Tim đèn leo lét, cũng chẳng nở nói thối hầy tắt đi.
Nó sẽ trung thành làm phát huy công lý.*
- [4] *Nó không yếu hèn, không quy lụy, bất khuất
cho đến khi thiết lập công lý trên khắp cõi đất.
Dân các hải đảo xa xăm đều mong được chỉ dẫn bảo ban.*
- [6] *Người phán thế này: “Ta là CHÚA,
Ta muốn làm sáng tỏ đức công chính muôn thừa,
Nên Ta đã gọi người
Ta đã nắm tay người,
Ta đã gìn giữ người từng bước
Và lập người làm giao ước với dân,
làm ánh sáng chiếu soi tỏa lan muôn nước,*
- [7] *để mở mắt cho những ai vô phước mù lòa,
đưa ra khỏi tù những người bị án tòa giam giữ,
dẫn ra khỏi ngục những kẻ ngồi trong chỗ tối tăm.”*
- (Is 42, 1-4. 6-7)

=> [::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

Ta đã gọi con để con “mở mắt cho người mù, đưa kẻ bị giam ra khỏi tù.” **Đây là hình ảnh của sự giải thoát khỏi bóng tối tội lỗi.**

Na-a-man là tướng lĩnh của vua Aram, một người có uy quyền nhưng bị bệnh phong, một căn bệnh khiến ông mất danh dự và hy vọng. Ông nghe theo lời khuyên của một cô gái nô lệ người Israel, và tìm đến ngôn sứ Ê-li-sa để xin chữa lành. Ê-li-sa không ra gặp ông, mà chỉ sai người bảo ông đi tắm trong sông Gio-đan bảy lần. Na-a-man ban đầu tức giận, vì thấy lời khuyên quá đơn giản, không xứng với vị thế của mình. Nhưng sau khi nghe lời khuyên của các đầy tớ, ông làm theo, và được chữa lành hoàn toàn. Ông quay lại cảm tạ Ê-li-sa và tuyên xưng: “Giờ đây tôi biết rằng trên khắp mặt đất, chỉ có Na-a-man, vị tướng quyền thế, đã từng nghĩ rằng Thiên Chúa phải hành động theo cách ông mong đợi: hoành tráng, xứng tầm. Nhưng ông đã được chữa lành khi chịu cúi mình xuống dòng sông Gio-đan, nơi ông tưởng là tầm thường. Chính sự khiêm nhu đã mở cửa cho ân sủng. Và ông đã tuyên xưng *“Khi nào Chúa đã gọi con?”*”

Đó là lời đáp lại tiếng gọi từ dòng sông Giođan: nơi Đức Giêsu chịu phép rửa để khai mở sứ vụ. Là tiếng vọng của tâm hồn sám hối, khiêm nhường, và xác tín vào tình yêu Ba Ngôi. Đó là tiếng gõ cửa trong mơ, gọi con bước vào hành trình nhân gian, gieo bình an, làm chứng nhân, gọi con giữa những tiếng thốn thức, bất công, gièm pha, là lời mời gọi sống công chính, như Đức Giêsu đã “giữ trọn đức công chính” khi chịu phép rửa. Đó là lời Chúa gọi con giữa những giằng co nội tâm, vị kỷ, thiếu khoan dung, là lời mời gọi sống khiêm nhường, vâng phục, như Người Tôi Trung trong Is 42. Gọi con giữa khủng hoảng đức tin, nghèo đói, và sự tấn công vào Lời Chúa. Đây là lời mời gọi sống sám hối và can đảm làm chứng cho Tin Mừng.

III- LÒNG SÁM HỐI

Dòng sông Giođan không chỉ là nơi Chúa chịu phép rửa, mà còn là biểu tượng của sự hoán cải. Dòng sông như một “lối đi”, nơi người ta bước xuống để chết đi con người cũ, rồi bước lên để sống đời mới.

Tôi cũng cần bước xuống. Bước xuống khỏi kiêu căng, khỏi thói quen cũ, khỏi những vùng tối trong tâm hồn. Tôi cần để cho nước ân sủng chạm vào những nơi tôi chưa dám mở ra.

Lạy Chúa, xin thanh tẩy hồn con. Không chỉ một lần, mà mỗi ngày. Xin cho con biết sám hối, biết trở về, biết để Ngài làm mới con.

Phép rửa của Gioan là phép rửa sám hối. Đức Giêsu không cần sám hối, nhưng Người đã bước vào dòng nước để thánh hóa nó, để đồng hành với nhân loại trong hành trình trở về với Thiên Chúa.

IV- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu, Đấng đã cúi mình xuống dòng nước vì yêu thương chúng con, xin Ngài cũng cúi xuống hồn con hôm nay. Xin thanh tẩy con bằng ánh sáng Ba Ngôi, bằng sự khiêm nhường của Ngài, và bằng lòng thương xót vô biên. Xin cho con được sống như Người Tôi Trung, được xúc dầu Thánh Thần, để trở nên dấu chỉ của tình yêu Thiên Chúa giữa đời. Xin cho con được bước vào dòng nước ân sủng, không chỉ để rửa sạch, mà để được tái sinh. Xin cho con được chìm mình trong dòng

nước Thánh Thần, để tâm hồn con được chữa lành, được biến đổi, được sống lại trong ánh sáng của Ngài.

Lạy Chúa nhân hiền,

Ngài là giòng nước siêu nhiên đưa thuyền con chèo lên Thiên Quốc. Ngài dìu con trong nước tái sinh, cho con tắm ướm Thánh-Linh Thần Khí, con được tẩy uế, rửa sạch trong nước sông Gio-Đan, con được chữa lành như người ngoại kiều Na-a-man phong hủi, con được thanh luyện biến đổi, con gia nhập ràn chiền Ngài chần dặt. Con được mở mắt như Ngài đã mở mắt người mù lâu năm bên hồ Si-lô-ác. Con sẽ trỗi dậy, vác chống đi xa như kẻ bại liệt chờ hoài bên hồ Bét-sai-đa. Con vững chắc niềm tin như quan tổng kho người Ê-ti-ốp trên đường đi đến Ga-gi-a. Như nước lã hoá thành rượu ngon cho tiệc cưới Cana, con sẽ được canh tân cải quá. Con hoá thân nên con người mới. Con được lới ra khỏi màn đêm tăm tối. Con phấn khởi đổi đời trong ánh bình minh.

Ngài là nguồn nước tái sinh,
Hồn con chan chứa Thánh Linh của Người.
Hồn con tắm ánh sáng tươi,
Con nên nghĩa tử được Người thương yêu.

Xin cho con luôn khát khao dòng nước hằng sống. Xin cho con nhớ rằng: khi con khô cạn, khi con mỏi mòn, khi con lạc lối... thì ấy là lúc **Ngài đang gọi con:**

*Con nghe gõ cửa trong mơ
Chạy ra thấy Chúa đứng chờ gọi con.
Gọi con lội suối trèo non,
Gọi con đi khắp lối mòn nhân gian,
Gọi con gieo rắc bình an,
Gọi con làm đúng chứng nhân của Ngài.*

* Khi con nghe những con tim thổn thức
Khóc cuộc đời đông bão quét rặng đông,
Khi con nghe lời gièm pha tranh chấp,
Vì ghét ghen, vì oán thù bất đồng,
Khi vọng tiếng kêu náo lòng chẳng dứt
Mang oan khiến bị luận tội bất công,
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

* Khi con nghe dậy lên tâm vị kỷ
Chẳng phục vụ, nhưng muốn chỉ được hơn
Khi con nghe lòng mình không tự chủ,
Vì trí khôn bị cảm tình lấp mờ,
Khi tầm mắt con giới hạn bảo thủ,
Không trông xa hẹp hòi, chẳng dám cho.
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

* Khi con nghe tiếng kêu van nài nỉ
Khóc cuộc đời cơm áo hết còn đâu
Khi con nghe luận điệu xa chân lý
Rời đức tin vì cao ngạo cứng đầu
Khi nhìn Thánh Kinh lửa hồng triệt huỷ
Quân ma vương cuồng dậy định tóm trâu
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

<https://www.youtube.com/watch?v=OdDgi8dGxVA&feature=youtu.be>

Ben. Đỗ Quang Vinh